

[Forsvarsministeren.]

ger til det ærede medlem hr. Chr. Nielsen. Det ærede medlem gav udtryk for mistillid til regeringens forsvarspolitik. Deri er ikke noget overraskende. Det er jo parolen såvel for kommunisterne her i landet som for kommunisterne i andre Atlantpagtlande, at de skal bekæmpe militære foranstaltninger. Det er parolen for dem, at de skal bekæmpe militære foranstaltninger i disse lande og samtidig forklare befolkningerne, at det er fuldstændig rimeligt, at man ruster voldsomt i de lande, der er under kommunistisk ledelse. Det er et standpunkt, som tydeligt viser den vurdering, man anlægger fra kommunistisk side. Der er ikke noget at tage fejl af her, og jeg tror heller ikke, befolkningen tager fejl af, hvad det er for en politik, man fra kommunistisk side nu går ind for.

Det er også forklarligt som led i de kommunistiske bestræbelser for at få undermineret befolkningernes tilslutning til militære foranstaltninger i Atlantpagtlandene, at det ærede medlem hr. Chr. Nielsen nu fra dette høje tings talerstol hævder, at de rejser, jeg på regeringens vegne har foretaget til udlandet, bl. a. til Washington, London og Paris, i den senere tid, har været omgivet af hemmelighedsfuldhed. Jeg har imidlertid på de steder, hvor det var rimeligt at gøre det, bl. a. i det udenrigspolitiske nævn, redegjort for de ting, der har været forhandlet på møderne. Jeg har givet oplysning om forhandlingerne forløb, og jeg tror, at jeg dermed har opfyldt den forfatningsmæssige pligt, jeg har overfor rigsdagen. Desuden har jeg givet en lang række oplysninger til offentligheden om, hvad der har været forhandlet på disse møder. Det er aldeles ikke nogen hemmelighed, det må pressen godt få at vide, og det har den fået at vide, og jeg har selvfølgelig heller ingen grund til at skjule overfor det høje tings medlemmer, hvad det er, der har været forhandlet om.

Da Danmark blev tilsluttet Atlantpagten, var det en klar forudsætning, at vi dermed påtog os en forpligtelse til at gå ind i et militært samarbejde med de lande, som tilsluttede sig Atlantpagten. I de møder, jeg har deltaget i, har man drøftet de former, som det var mest hensigtsmæssigt at give et sådant militært samarbejde. Der er truffet beslutning om visse hovedretningslinier for dette samarbejde. Der er taget bestemmelse om at indsamle oplysninger, som kan danne grundlag for forhandlinger i den tid, der kommer, men jeg har samtidig med, at jeg gav disse oplysninger, gang på gang under-

streget, at der ikke på disse konferencer kan tages nogen beslutning, som berører den danske rigsdags og regerings ret til at træffe den endelige afgørelse om de militære foranstaltninger, som vi skal gennemføre i dette land. Når forhandlingerne er nået så langt, at det er muligt på grundlag af disse forhandlinger at tage stilling til, hvad vi vil tiltræde eller ikke tiltræde, vil der her på rigsdagen blive fremsat forslag om de militære foranstaltninger, som vi finder det rimeligt at gennemføre under hensyn til det samarbejde, som vi er gået ind i, og til den tid vil det ærede medlem hr. Chr. Nielsen som andre ærede medlemmer af det høje tings af forslagene kunne se, hvad det er, vi er gået med til at acceptere på de møder, hvor der er ført forhandlinger om vore militære anliggender. Men indtil dette øjeblik har vi i hvert fald været betydeligt mere åbenhjertige med hensyn til meddelelser om, hvad der foregår på disse møder, om militære anliggender, end man er i de lande, der har kommunistisk ledelse. Mig bekendt og andre ærede medlemmer af det høje tings bekendt er der ikke på noget tidspunkt tilnærmelsesvis fra de kommunistisk ledede lande givet så mange oplysninger om det militære samarbejde, der er under forberedelse, som der er givet af Atlantpagtlandene. Det forekommer mig derfor temmelig ulogisk, at det ærede medlem her gør sig til talsmand for, at den danske regering skal give flere oplysninger, end man giver i de lande, der er under kommunistisk ledelse, men det har måske en bestemt hensigt, når det ærede medlem forlanger noget af os, som det ærede medlem ikke finder det rimeligt at forlange af en kommunistisk regering.

Det ærede medlem var iøvrigt inde på spørgsmålet, om der kan ventes store forøgede indkaldelser i den nærmeste fremtid. Nej, det kan der ikke. Det har jeg, foranlediget af det ærede medlem hr. Chr. Niensens meningsfælle i det andet høje tings, hr. Alfred Jensen, svaret på. Jeg har sagt klart og tydeligt, at der er indtil dette tidspunkt ikke ført forhandlinger om forøgede indkaldelser her i landet. Jeg kender ikke til nogen beslutning om, at antallet af divisioner skal tredobles her i landet eller i andre lande, som tilhører Atlantpagtlandene. Hvad man måtte kunne blive enig om i den tid, der kommer, kan jeg ikke sige noget om i dag af den simple grund, at det ved jeg ikke noget om. At der er bestræbelser i gang for at forstærke det militære beredskab i de lande, der er tilsluttet Atlantpagten, det er der ikke på noget tidspunkt lagt skjul